СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
РІК LII, Ч. 236. НЮ ЙОРК і ДЖЕРЗІ СИТІ, вівторок, 5-го грудня 1944. No. 236. NEW YORK and JERSEY CITY, Tuesday, December 5, 1944. VOL. LII.
ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

ВЖИЮТЬ МІСЬКИХ РОБІТНИКІВ ДЛЯ ДОГЛЯДУ ШКІЛ У ЧАСІ СТРАЙКУ

НЮ ЙОРК. — Небувала ситуація витворилася внаслідок загрози страйку шкільних сторожів. Вони зорганізувалися в юнію із 2,500 членами і домагаються, щоб їм признати постійних робітників на такій підставі, як приймається робітників через „сивил сервис". Посадник міста Фіорело Ля Ґвардія перебуває саме на нарадах міжнародньої летунської конференції в Шікаґу. Він зарядив телефонічно, щоб 8,000 робітників санітарного департаменту, тобто вуличні замітачі, зявилися до праці у 768 школах, в яких загрожено страйком і щоб віддали себе на послугу суперінтендентам шкіл. Урядовці департаменту здоровля мають провірити, чи школи мають подостатком тепла та чи кімнати якслід вичищені. Детективи міської поліції приділені до санітарних робітників, щоб забезпечити нормальну науку.

ШЕСТА ПОЗИЧКА ЩЕ НЕ ДОСЯГНУЛА ПОЛОВИНИ.

ВАШИНҐТОН. — Департамент скарбу звідомляє, що у перших двох тижнях кампанії за Шесту Воєнну Позичку закуплено бондів на суму пять з половиною біліона долярів. Це є 38 відсотків усеї суми, яку має принести позичка. Із суми, яка прийшла з продажу бондів припадає 40 відсотків на ту частину, яку зобовязалися виповнити банки й корпорації. У стейті і місті Ню Йорку позичка не виказує належної підтримки від приватних одиниць.

В ОКОЛИЦІ БОСТОНУ ПРАЦЯ ПРИМУСОВА.

БОСТОН. — Кожен робітник-мужчина, який покине працю у фабриці, що виробляє есенціональні матеріяли для ведення війни, не сміє покидати праці без окремого дозволу. Коли робітник, у віці нижче 43 років покине працю, він буде приневолений зголоситися до праці у воєнній промисловости. Цей розпорядок видав Комісар Робучої Сили на бостонську округу, яка обіймає 43 місцевости. Крім цього він виявив, що федеральний уряд перебирає бюра посередництва праці і буде мати перегляд усіх робітників, які наймаються чи то до праці в промислових підприємствах, чи в бизнесових установах. Лише шпиталі будуть наймати робітників так, як було досі, отже можуть набирати робітників самостійно, без вмішування Федерального Бюра Посередництва Праці.

ҐЕН. МАРШАЛ НАДІЯВСЯ НАШОЇ ПЕРЕМОГИ В ГРУДНИ.

ВАШИНҐТОН. — Ґенерал Джордж С. Маршал, начальник головної кватири, ще на початку теперішньої осени надіявся, що навала американської армії зможе віднести перемогу над Німеччиною перед третьою річницею нападу на Перл Гарбар, отже перед днем 7. грудня. Справність, з якою кинулася недосвідчена американська армія на західнім фронті дала ґен. Маршалови підставу до таких надій. Ці погляди виявив ґен. Маршал в Армі енд Нейві Джорнал, що появиться з датою 7. грудня 1944. Він каже, що теперішня організація американської армії без порівнання справніша, ніж це було в попередній війні, коли то наша армія щойно після прибуття на поле бою вчилася воювати.

ДАЛЬШЕ РОЗБУДОВУЮТЬ ФАБРИКИ АМУНІЦІЇ.

ВАШИНҐТОН. — Пів біліона долярів призначив уряд на розбудову нових фабрик амуніції, як це оприлюднив предсідник Ради Воєнної Продукції Дж. А. Круг. Він каже, що після проголошення плянів реконверзії робітники сотками кинулися до цивільних робіт, покидаючи військові. Внаслідок зазиву уряду, щоб робітники оставалися на своїх місцях, положення поправилося. Уряд теж стримав реконверзію воєнної промисловости на мирову, коли показалося, що недостача воєнних матеріялів загрожує скорій перемозі Аліянтів над Німеччиною.

„ПЕРЕБУДОВУЮТЬ" РАНЕНИХ.

ВАШИНҐТОН. — Цивільні люди, які відвідували військові шпиталі в південних стейтах, не можуть найти доволі признання для „Пляну Перебудови Ранених", складеного ґенеральним лікарем. Вони кажуть, що ранені вояки як умово так і фізично почуваються нормальними людьми. Вони бавляться, працюють і загалом, за малими виїмками, не нарікають на своє життя. Вони говорять про свої будучі пляни, так, як люди, що мають вийти зо школи. — Плян „перебудови" ранених полягає на тому, щоб ранені не почували себе недужими, що мають оставати в ліжку, але здоровими людьми, хоч з деякими недостачами. В тім напрямі йде праця по шпиталях і вона видає недосяжені досі висліди.

Начерк міжнародньої умови для летунства готовий

ШІКАҐО. — Після цiломісячних нарад над складенням засад міжнародного летунства авіяційна конференція добігає кінця. Остаточно, на підставі компромісів, начеркнено плян міжнародньої умови, яка гарантує свободу летунства. Начерк умови забезпечає цивільному летунству право перелету понад територію кожної держави, яка підпише умову. Шляхи перелету будуть назначені кожною державою на своїй території так, щоб літаки не летіли понад заборонені смуги. Одначе держава може приневолити летуна осісти на землі, як би зайшла оправдана потреба. Цивільне летунство зобовязується не надуживати літаків для невмісних цілей. Воєнні літаки загалом не входять в рахунок у плянах цивільного летунства. Таксамо не дозволений перелет літаків без пільотів.

Для нагляду над виконуванням постанов буде створена відповідна міжнародня летунська рада з різними комісіями. Крім ради буде ще якийсь конґрес, який має збиратися на наради щорічно. Члени летунських міжнародних тіл не можуть мати участи у летунських підприємствах.

БРИКЕР ВЗИВАЄ ДО ЄДНОСТИ ДЛЯ ОСЯГНЕННЯ ПЕРЕМОГИ В МИРІ

КОЛОМБУС (Огайо). — Ґубернатор Джан В. Брикер, перепавший кандидат на віце-президента Републиканської Партії при недавніх виборах, візвав по радіо ціле населення до обєднання сил для осягнення спільних цілей. Він висловив свою радість з цього, що навіть серед війни Америка має свободу вибирати свій уряд. Опісля пригадав на конечінсть найбільших зусиль для виграння війни, яка затягнеться довше, ніж ми думали передількома місяцями. Відтак пригадав, що замотані мирові справи мусять бути наладнані так, щоб малі нації мали рівні права з великими, а самий мир може бути осягнений, коли буде така воля народів.

Найбільший натиск поклав Брикер на наладнання відносин в Америці так, щоб Америка могла осягнаути внутрішній мир.

УСПІХ ВІЧА ДЛЯ ДОПОМОГОВОЇ АКЦІЇ

НЮАРК, (Ню Джерзі). — (Кореспонденція „Свободи"). — В Українській Централі відбулося в неділю 3. грудня спільне віче українських громадян в справі допомогової акції. Промовляли: д-р Володимир Ґалан зФілядельфії, голова Українського Допомогового Комітету, о. Мирон Данилович, пастор Лука Стандрет і бувший комісар міста Реґіналд Парнел. Збірка принесла $271.43, з якої половину творять членські вкладки до Допомогового Комітету. Зібранню проводив Василь Хома, секретарювали пані А. Соколовська і Василь Салабун, збірку перевів Теодозій Каськів.

Де Ґоль відвідує Сталіна в Москві

МОСКВА. — Ґенерал Де Ґол, начальник французького уряду, відбув по своїм приїзді в Москву довші конференції з премієром Сталіном. Одночасно французький міністер заграничних справ Бідо донферував з комісарем заграничних справ Молотовом.

Між людьми, що витали де Ґола при приїзді в Москву, був американський католицький священик, о. Леопольдо Брави, що є парохом римо-католицької церкви в Москві.

ВОРОЖАТЬ ПОЛЬСЬКОМУ УРЯДОВИ КОРОТКЕ ЖИТТЯ

ЛОНДОН. — Навіть британці не сподівалися, щоби польський уряд на вигнанню, котрий по уступленню Міколайчика зорґанізувався під премієрством соціяліста Арцішевского пожив довго. Як кажуть британці, йому життя коротке, але зате нещасливе. Майже вся британська преса поставилася ворожо до заміневня Міколайчика. Кажуть британці, що новий уряд упаде просто тому, що не буде могти виказатися ніякими успіхами. Саміж поляки в Лондоні поділені.

Московська „Правда" атакує уряд Арцішевского як уряд польської реакції, яку ціхує: крайний націоналізм, антисемітизм і фашизм. „Правда" пригадує Арцішеському співпрацю з Пілсудским. Новинкарська аґенція „Таас" зоповідає проголошешія Польського Комітету Національного Визволення тимасовим урядом Польщі.

СУДЯТЬ ЧЛЕНІВ „ФРАНЦУЗЬКОГО ҐЕСТАПА"

ПАРИЖ. — Перед спеціяльним трибуналом поставлено 12 французьких бандитів, котрих німецькі окупанти зорґанізували були в певного роду французьке Ґестапо, що за пенсії від німців та за добичу, добуту грабіжами, на які німці дивилися через пальці, видавали німцям французьких патріотів.

ФРАНЦУЗЬКІ КВІЗЛІНҐИ В НІМЕЧЧИНІ ДІЮТЬ

ПАРИЖ. — Французькі ґерманофіли під проводом Бріновна видали в Німеччині книжку „Франція й Американська Незалежність", що має на цілі посварити американців з французами. Доріо й Деа працюють для німецької тайної поліції. Петен і його ґрупа далі живе в Сіґмарінґені. Ляваль ніде не показується.

КРОВАВІ ДЕМОНСТРАЦІЇ В АТЕНАХ

АТЕНИ. — Десять осіб згинуло, коли поліція відкрила огонь на демонстрацію лівого крила Національного Фронту Визволення, що її влаштували прихильники комуністів проти виразної заборони поліції.

Уряд проголосив у столиці Греції стан облоги, а ліві провідники зарядили на понеділок ґенеральний страйк.

„ОКЛАГОМА" ПІДНОСИТЬСЯ ВГОРУ! — Це славний панцирник „Оклагома", що має 29,000 тон містоти. Його затопили японці підчас підступного нападу на Перл Гарбор, тому три роки. Тепер уже його витягнули з води.

АМЕРИКАНЦІ ПЕРЕЙШЛИ РІКУ ЗАР

ГОЛОВНА КВАТИРА АЛІЯНТСЬКИХ ЕКСПЕДИЦІЙНИХ СИЛ (Париж). — Американські війська перейшли ріку Зар і встановили вже підмістя в Зарській кітловині, щодо ваги другій окрузі Німеччини.

Аліянтські війська поробили поступи на цілім фронті від Венля на півночі по Селестату на Альзацькій рівнині. Британська Друга Армія підійшла вже до зовнішних оборон Венля, не дивлячися на те, що йшла вперед три до чотири милі під убійчим огнем артилерії. Далі на півночі німці залляли водами простори від Наймеґена по Арнгем.

Американська Перша й Американська Девята Армія посувалися постійно вперед, викидаючи ворога з міст, які він заняв контратаками. Німецькі летуни несподівано кинулися більшою силою на Першу Американську Армію, бючи скорострілами по американських військах, та втратили в боях з американцями 15 до 20 літаків.

Центр Американської Третьої Армії перейшов німецьку границю, а праве крило находиться від границі на віддалі одної милі. Сема Армія обійшла Ґаґенав і йде просто на Карльсруге.

Перехід ріки Зару був перемогою американської стратеґії. Німці у Зарлявтерні сподівалися нападу з полудневого боку й туди звернули свої сили. Тимчасом віддіи 95. Дивізії перейшли ріку ранком і посунулися одиноким мостом з такою скорістю, що німці не мали навіть часу висадити ладунків динаміту, які вони підклали під міст. Німці доглянули перехід ріки тоді, як американські війська досягли вже противного берега.

БОМБАРДУВАННЯ НІМЕЦЬКИХ МІСТ

ЛОНДОН. — Зла погода здержала в неділю вилет британських літаків з Британії. Зате американські літаки з Італії атакували Шлеск і Відень.

У суботу британські літаки бомбардували Ґесен, залізничий узол у Рурщині, Ґісен, що лежить коло Франкурту над Меном, та фабрики бензолю в Дортмунді.

НІМЦІ ЗНОВУ ВІДГРОЖУЮТЬСЯ АМЕРИЦІ.

Альберт Шпер, націстичний провідник робітництва, заявив, що німці будуть готові з кінцем грудня стріляти нову секретну зброю, звацу "V-3", на Ню Йорк.

Нюйорський посадник Ля Ґвардія заявив: „Нема причини до алярму, але треба бути готовим." Поліційний уряд Ню Йорку каже: „Ми готові".

УЖЕ НЕ ВИДНО БОЖЕВІЛЬНОЇ РУКИ.

Каже команда Першої Американської Армії, що в німецькій стратеґії останніми часами зайшла радикальна зміна. Від якогось саме часу німецькі військові посунення видно ведені досвідченими ветеранами стратеґії. Не слідно вже руки „гістеричного еґоманяка", себто Гітлера. Видно, він відсунений від командування, котре передане в руки фахових людей.

ЧЕРВОНА АРМІЯ ПІДСУВАЄТЬСЯ ДО ВІДНЯ.

ЛОНДОН. — Червона Армія доконала поважного пролому в німецьких і мадярських військах та підсунулася на віддаль 75 миль до Австрії. В Західній Мадярщині вона перейшла ріку Дунай та підійшла західним берегом до Будапешту на віддаль 48 миль. Про скорість цих маневрів свідчить факт, що за два дні вона заняла коло три сотки осель.

Премієр Сталін подав вістку про ці добутки в спеціяльнім приказі дня. За цим комунікатом Третя Українська Армія під маршалом Толбухіном заняла міста: Капошвар, Домбовар, Боньгад, Сексард і Пакс. Комунікат називає їх важними фортецями.

Пізніше російські війська заняли Шаторальяйгель, останній залізничий узол у північно-східній Мадярщині.

АМЕРИКАНСЬКІ БОМБОВИКИ ПІДПАЛЮЮТЬ ФАБРИКУ ЛІТАКІВ У ТОКІО.

ВАШИНҐТОН. — Американські літаки „Бі-29" вдарили в неділю по японській столиці вже четвертий раз за останніх 10 днів. Атаки доконано в білий день. Ціллю атаки були фабрики літаків. Мусашіна. Покидаючи Токіо, летуни бачили в ньому великі пожари, що повстали від їх бомб. Японці кажуть, що вони збили один великий бомбовик. Американці кажуть, що вони збили певно 4 японські літаки, а вйдай ще 8 інших.

КИТАЙ У ВАЖКОМУ ПОЛОЖЕННЮ.

ЧУНКІНҐ. — Китайський уряд не криється, що він находиться в критичнім стані. Каже, що він найшовся в такій мілітарній і політичній загрозі, що в такій ще не находився ніколи за вісім літ японської війни проти Китаю. Каже уряд, що найближчі 60 днів вирішить, чи ворог заміряє завдати Китаєви смертельний удар.

Зате кампанія в Бурмі поступає далі успішно. Східно-африканські війська заняли Калеву над рікою Чіндвином.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 595 — 7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодиноке число три центи.		Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
на пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
Число з суботи (з англійською частиною):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

І знову питання молоді

Британський премієр Чорчил говорив між іншим у своїй промові в британськім парляменті про французьку молодь, що він її бачив підчас наступу на німців коло Бельфорту. Дивлячися через падаючий сніг на ряди цих молодців від 18. до 22. року життя, він подумав собі, що це за гарна річ бути двацять-літнім французом, мати добру зброю й риштунок, і мати свій рідний край, за котрий треба мститися, котрий треба рятувати.

Цими словами Чорчил вдарив, немовби молотком цвях по головці, по одному з головних питань сучасного моменту. Бож якби образ тисячів французької молоді, що йде на бій з ворогами, помножити багато-багато образів, то дістанеться образ цілого світу. Такі сцени, як та, що Чорчил оглядав під Бельфортом, можна бачити в Бельґії, Данії, Норвеґії, Югославії, Греції, Польщі, Росії. Можна їх зрештою бачити й в Німеччині, хоча там молодь зовсім інакше розуміє цили війни, як по противнім боці.

Зрештою, як розуміє молодь ціль війни й цили мира по різних аліянтських краях? Чи й там вона розуміє їх усюди однаково? Навіть як вона говорить про ті самі річи, наприклад, про лад, свободу, демократію, то й тоді по різних краях вона ці кличі може різно розуміти.

Дотого, дуже можливо, що по кожному з аліянтських країв молодь розуміє інакше цили війни й мира від старшого покоління. Вже нині видно часто поважні розходження між розумінням засад людства двома поколіннями, старим і молодим. Доказом цього хочби розходження між людьми, що воювали в краю, та так званими урядами на вигнанню, що з еміграції обороняли того самого краю. На еміграції часто доживали віку представники старого порядку в краю, в котрім тимчасом наростали нові поняття, звичайно серед молодих людей. Інколи проти старої демократії, репрезентованої урядом на вигнанню, наростала нова, інакша, демократія в краю.

Америка, котрої цивільне населення не є діткнене війною безпосередно так, як населення Британії або окупованих країв, має теж свої проблєми молоді, що ждуть вирішення з ментом, як тільки покінчиться війна. Щож представляє собою молодь, що нині є в армії? Що треба буде робити для неї, як вона вернеться домів? І що треба буде зробити з 3 міміліонами хлопців і дівчат у віці від 14. до 17. року життя, що через воєнні заняття перервали шкільну науку? Тепер вони дивляться тільки по конець носа; що буде, як не стані робіт? Чи вертатися їм у школу? Чи шукати нової праці?

Можемо собі уявити, які це великі питання, коли візьмемо під увагу, що від вирішення їх залежатиме доля міліонів людей. І які поважні потрясення стрясти можуть громадянствами різних країв, якщо люди не візьмуться, або не зуміють якслід, розвязати цих важких питань.

Чи буде так, як було з Версайським договором?

Минули президіяльні вибори і президентом буде на нову каденцію попередній президент. Значить, що не тільки ми в Америці, але й в світі знають, яка політична лінія перемогла. Та становище президента стало тепер ще сильнішим, бо Демократична Партія здобула більше число представників в конґресі, зокрема в сенаті. А те останнє найважніше, бо саме звідси побоюванося перед виборами евентуальної опозиції, якщоб републиканці придбали більше місць. Та так не сталось. А тим самим нема властиво президентови чим журитись.

Так виглядалоб, але цілком так не є. Не тому, щоби в сенаті була якась опозиція проти засад заграничної політики президента Рузвелта, а про це нам тут іде. але тому, що сенат має свою „амбіцію", свою традиційну гідність, свої привилеї, яких він стереже і не так легко готов з них зрезиґнувати. До таких привилеїв належить загарантоване конституцією право затверджувати різні міжнародні договори більшістю двох третин голосів.

Ось того „привилею" найбільше побоюється президент Рузвелт. І не тільки він. Це право лякає многих, що переконані, що те, що Злучені Держави не затвердили по першій світовій війні Версайського договору і не стали членом Ліги Націй, спричинило у великій мірі другу світову війну. А не затвердили вони цього, як знаємо, тому, що в сенаті не було двох третих голосів, що заявилисяб за затвердження цього договору та за членство в Лізі Націй. Значить, що перемогла мала меншина. Або, іншими словами, перемогли „ізоляціоністи". Ось і тому те слово „ізоляціоніст" наробило від того часу такого великого шуму в Америці, а то й розбрату, особливо до часу, заки ми вступили активно в ту другу світову війну.

Та так, як є тепер, то питання „ізоляціонізму" вже не істнує. Американський нарід заявився в часі останніх президіяльних биборів — як з демократичного, так і републиканського боку — рішучо проти ізоляції, а за тісну співпрацю нашої держави на міжнародному полі по війні в цили забезпечення світового мира. Тому не можна надіятись з цього боку якоїсь такої опозиції в конґресі, зокрема в сенаті, що з нею треба би рахуватись, що її треба би боятись.

Перемога президента Рузвелта і Демократичної Партії при останніх виборах могла би теж означати, що тепер піде легко з усуненням сенатського привилею кваліфікованої більшости, себто, що в будучині сенат буде вже вирішувати і в справі міжнародніх договорів звичайною більшістю голосів, як це є в палаті репрезентантів. Та щоби таке усунути треба змінити конституцію щодо цеї точки, а щоби змінити конституцію, треба в сенаті більшости двох третин голосів, а теж в палаті репрезентантів, а потім ще треба затвердження цеї зміни двома третинами стейтів. Положення тепер таке, що в палаті послів ось така зміна перейшлаб одноголосно. Теж, як зоповідають, цілком певно можна би дістати дві третини стейтів, що заявилисяб за таку зміну. Тільки питання, чи знайшлася би на це більшість у сенаті.

Ось та справа набере ваги, як тільки зійдеться на наради новий конґрес, себто в січні наступного року. Та не зважаючи на те, що президент Рузвелт є за таку зміну, та що він має за собою сенат, таки, як заповідають, на таку зміну сенатори згади не дадуть і свого привилею не зречуться. Чи так дійсно буде, скоро побачимо.

Ось так представляється та важна проблєма. В інших обставинах вона грозилаб нам великою небезпекою. Як легко догадатись, могло би повторитись і по тій війні те, що сталось по першій світовій війні з відкиненням сенатом затвердження Версайського договору та відмовою вступити до Ліги Націй. Та тепер щось подібне майже виключене. Злучені Держави вже зобовязали себе різними потягненнями і ухвалами до [illegible] кооперації в справі вдержання світового замирення. За таку співпрацю заявився теж і американський нарід. І то цілком виразно. Тому і нема страху за те, що якщо сенат і не зрезиґнує з свого привилею, про який тут мова, що буде заколот.

Мусіли би хіба зайти якісь надзвичайні події, що загрожувалиб отверто інтересам Америки, щоб могло повторитись в Америці знов те, що було з Версайським договором по минулій війні. Та на таке не заноситься.

БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЗНАЧИТЬ, НАЛЕЖАТИ ДО ТАКОЇ ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ, ЩО ПОБУДОВАНА НА ПЕВНИХ, ТРІВКИХ І СОЛІДНИХ ОСНОВАХ.

The Ukrainian Quarterly та українська справа

Перший випуск журналу "The Ukrainian Quarterly", присвяченого висвітлюванню справ українського народу в анґлійській мові, є вже в руках українсько-американського громадянства Злучених Держав та Канади. Половина накладу найшлася в руках українських людей, друга половина призначена для інформування про Україну інших людей, що говорять анґлійською мовою. Конґресовий Комітет присвячує цьому викавництву поважну частину своєї уваги, бо вважає, що під теперішний момент найважнішою справою є поставити перед очі західної демократії ясно нерозвязане українське питання, що в майбутности готово стати причиною нового світового заколоту, якщо тепер не буде поладнане в дусі демократії та справедливости.

Саме тепер, коли Конґресовий Комітет розпочав свою поважну інформативну службу, доходять з українських земель тривожні вісти про масові арештування, бо аж біля 20 тисяч українських людей. Ось ці вісти внедовзі стануть ще більше трівожні, бо виходить на таке, що окупаційна московська влада постановила використати своє теперішне положення на знищення всего західноукраїнського активу. Ці переслідування українців Совєти осоюнюють здогадною їх співпрацею з німцями. Дитині стане ясним, що це тільки позір й омана, за якою скривається і старий плян Совєтів систематичного винищування української інтеліґенції, провідного селянства та робітництва.

Закривання своїх злочинів мнимою співпрацею арештованих з німцями є звичайним блафом тому, що, коли і були які західні українці, що співпрацювали з німцями, то ці напевно виїхали скорше ніж червоні прийшли в Західну Україну. Хто, знаючи методи правління червоної влади лишився на місці, той напевно не мав на сумлінню ніякої співпраці, за яку міг би бути караним. На всякий випадок стоімо перед фактом дальшого винищування українського народу й тому інформація світу про теперішну Україну стає нині прямо наказом нашого сумління та нашого братнього обовязку.

Новий журнал подуманий як постійне видавництво в першу чергу на час війни, а можливо теж і після війни. Підготовка до видання другого випуску в повнім ході, так, що наступна книжка появиться правильно після пляну в січні знов зі статтями визначних чужих та своїх авторів і буде ще інтереснішою.

Другий випуск The Ukrainian Quarterly тим буде новий, що його зміст буде ще поширений також на справи канадійських українців і тим чином журнал стає згідно з постановою порозуміння Конґресового Комітету Українців Злучених Держав та Комітету Українців Канади репрезентаційним органам українців цілої Північної Америки.

Як приняла громада новий журнал?

Як приняла громада цей новий журнал, найкраще знають його читачі на місцях. А до нас доходять голоси тільки тих, що завдають собі труду та свої почування та обсервації переливають на папір. Всі ці голоси вельми прихильні та підбадьорюючі. Річ природна, вони далеко не відзеркалюють усього того, що думає про нове видавництво американсько-українське та канадійське громадянство.

Для нас теж незвичайно важне, яка є реакція з боку анґльосаських кругів, що до їх рук дістався новий журнал. Є уже кілька голосів від сенаторів, професорів американських університетів та журналістів, дуже прихильних для нового видавництва. Хто розуміє як дражливою є нині українська проблєма в Америці та Англії, той зрозуміє, що можуть бути сотки таких, що мовчать, а визнають слушність тої справи, яку цей журнал заступає. А що є заінтересування дражливою українською проблемою, то видно хочби із того, що найбільша книгарня в Ню Йорку (а може й в Америці) Брентанос Букстор зробила вже друге замовлення журналу до продажі, бо перше розійшлося впродовж кількох днів. Бібліотеки кількох великих американських університетів (як Принстон, Ейл) запренумерували собі цей журнал.

Обовязок американських українців супроти журналу.

А тепер серіозне слово до загалу. Якщо журнал має істнувати, утривалитися і повнити свою роботу у нинішні такі важкі часи, то американські українці, яких жертвами виходить той журнал, мусять собі добре освідомити свої обовязки супроти нього. Всі ці громадяни, що в їх руках найшовся цей журнал обовязані у своїм окруженню занятися збіркою на пресовий фонд нового журналу. Ціна одної книжки нашого журналу установлена в Америці на одного доляра, річна пренумерата на чотири доляри, одначе кожен громадянин мусить знати, що ця сума невистарчаюча, коли журнал має опинитися не тільки в руках американських українців, але також в руках американського сенатора, конґресмена, редактора, радієвого коментатора, на столах інформаційних бюр, яких нині за час війни назбиралося десятки.

Побіч обовязку правильної пренумерати треба приятелям журналу конечно занятися принагідною збіркою жертв на мітінгах братства, сестрицтва, клюбу, на родинних святах, тощо. Призбирані жертви на пресовий фонд прохається слати на адресу Конґресового Комітету: P. O. B. 721 Church Ave., Annex, New York, N. Y. зі зазначенням „на пресовий фонд журналу". Тільки велика жертвенність, не центова, а навіть не однодолярова, але щедра жертва відповідна до видатків та до ваги нинішної хвилини є всилі забезпечити істнування українського квартальника, помогти йому стати на ноги, та ще краще розбудуватися.

Тому, що журнал обслугує тепер також Канаду, справа висилки журналу для наших канадійських пренумераторів та прихильників починаючи від другого випуску, буде унормована з Комітетом Українців Канади та, як нас повідомляють, буде внедовзі подана до відома канадійських приятелів журналу.

Отже берімся тепер усі за діло фінансової допомоги журналови з почуття обовязку карних та освідомлених громадян. При нинішних високих зарібках та добробуті в Америці повинні найтися в руках Конґресового Комітету тисячі долярів, щоб справу видавничої діяльности поставити належно. Гонім від себе зневіру, бо ще далеко до вечера нинішного военного дня і ми не знаємо, як обернуться обставини у світі, ще до кінця цеї війни. На нас тяжить обовязок супроти рідних братів за морем, а часи важні та переломові, які за сто літ можуть не вернутися. Бо кажучи словами Івана Франка, каменяря душ Західної України, — пора це великая есть!

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ҐАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

ОЛ. ЛУГОВИЙ. Права автора застережені.

В КІГТЯХ ДВОГОЛОВОГО ОРЛА

ПОВІСТЬ З ЧАСІВ ВЕЛИКОЇ ВІЙНИ
У двох частинах
(Перший том трильоґії „Огнем і Кровю"

89)

В перших днях липня полки дивізії заняли околиці від Сокаля на північ та північний захід, — попри Буг до кордону Холмщини: — Конотопи, Теляж, Ульвівок, Городиловичі, Старгород і Угринів. Обози другого порядку відпроваджено за Буг на Ільковичі-Скоморохи. Звідти обозам наказано поступенно посуватися до Володимир-Волинська, до дальших розпоряджень. Інші дивізії корпусу заняли район Сокаль-Кристинопіль-Тартаків. На західному березі ріки 16-та кінна зосталася без переправ. Притичина ця наводила на думки не одного старшину, бо й штаб дивізії благополучно евакувався за ріку. Позбувшися вищого начальства, полки, по звичаю, навязали між собою тісний контакт. Сподівалися у районі пару днів постояти. В райони Варежа, Потурчина, Мирча і Крилова і до ріки Гукви вислано сильні заслони стежити за ворожими рухами; артилерія шукала собі догідних позицій, хоча стрільвом не могла по давньому похвалитися. Клопотала командантів відсутність переправ через ріку у запіллі. Та... Незбагнені задуми високого начальства! Нема переправ — значить не буде й відступу. Висновок ясний — ворог необхідно буде розгромлений...

Чернигівський полк заняв містечко Угринів, у самому чубку Сокальщини поміж Холмщиною і Волинею. Цей шматочок галицької території зо сходу, півночи, заходу і навіть південого заходу околений територією російської держави, а з Галичиною лучить його шийка. Полк вислав сторожеві розізди на Потурчин і Мирче — кудою з рік тому дивізія простувала на підбій Галичини. Угринів — одна зо свідоміших осель. Свідомість, певно, зовсім не шкодила населенню займатися пачкарством через кордон. У цьому чубку Павлоцький прощався з Галичиною в останнє. Не надіявся, щоб російські війська ще раз окупували Галичину, ні того не бажав. Досить вже її знищили і одні і другі визволителі, — одні від німецько-польського засилля, другі від московського. Не передбачував, що сокальський кордон за кілька літ *зникне на довгі роки*, а переріже Україну далеко на сході новий кордон братних, віковних опікунів, без відома України, без її згоди...

З Алібековим і Отаманенком забрили до школи. Застали пустку. Містилася у ній якась установа, але встигла забратися. Про неї нагадували розкидані по долівці якісь папері. Видко установа втікала наспіх. На приходстві також нікого не знайшли. Чи учителя й священика вивезено закладниками, чи поховалися вони від опіки братних військ, чи може в патріотичному пориві подалися з військом „найяснішого" Франц Йосифа, — не було у кого довідатися. Зустрічні селяни розмовляли неохочо, та й зустрічі намагалися уникнути. Зачувши українську мову ставали ніби привітніші ,але розмовність на привітности нічого не зискувала. Певно досолили селянам людці, що й по українськи забалакували.

А може то вроджене недовіря українського селянина з Австрії чи Росії без різниці, до „панів". Занадто бо впеклися вони селянству. Адже кати українства, Вишневецький у давнині, і австрійський вішатель Заґурскі чи Завадскі, на якого совісти тяжили десятки тисяч замордованих чи повішених галичан, по українськи говорили чудово. Сумний повернув Павлоцький у сотню.

Скошеним зеленим вівсом гусари покормили коней, повечеряли самим мясивом, без хліба. Готувалися, де Бог пошле до нічого відпочинку; погода витримувала, а літнє сонце нагрівало за день землю. Несподівано сурмачі затрубіли сдлати, піднялася похідна метушня. Через пів години полки заполонили шлях. Машерували не на північний схід, до Буга, а на північний захід. Причини домірковувалися. Вони швидко стали відомі кожному гусарові. Вперше від дня боїв під Олешичами-Любачевом дивізію нагнав ворог. Під Городиловичами завязався бій. Відгомін стрілянини долітав з півдня. Десь зза Буга озивалася російська артилєрія. Ворог стремів опанувати західним берегом ріки, зіпхнути кінноту у воду.

З оперативного наказу довідалися нових несподіванок. У величезному міху опинилося мало не дві російських армії. На відтинку Камінки-Струмилової - Буська — австро-угорці відкинули російські корпуси на правий, східний беріг ріки Буга. Трохи на південь захопили Красне-Ожидів і посуваються на Заболотці-Броди. Інша ударна група форсувала Буг у Камінці-Струмиловій. Вклинилася у напрямі Стоянова, коло самого кордону. На відтинку армії ворог заняв Билз, Замостя і Холм, а ще далі на північ Володаву і Берестя. До Буга між Володавою і Сокалем притиснено чотири корпуси. Фронт вигнуйся підковою, навскісь перетятою великою рікою. Зарисувалися великанські ворожі кліщі в обхват поліських багнищ. З Берестя на Пинськ і з Бродів на Рівне. 16-та кінна переходить у район Грубешова на допомогу піхоті, виграти час для евакуаіції за Буг... Павлоцький задавав собі питання, чи поліські багнища не стануть могилою соток тисяч російського вояцтва. Чи справді багнище для ворога непрохідні, як їх привик вважати російський ґенеральний штаб, що з стратеґічних міркувань спротивився заходам міністерства рільництва багнища осушити.

Не всіх старшин такі питання клопотали. Російська імперія занадто простора, — є де розпорошитися і наймогутнішому ворогові. Якого будь Пензенця, Казанця, Пермяка чи Вятига ще змалку впевнено, що до його мсцевости ніякий ворог не дійде. Втрата знов двох трьох чужих йому провініцій його не боліла; тимбільше не боліла втрата Волині, Холмщини, Полісся, Білорусі, Литви чи Курляндії заселених до тогож інородцями. Коли хто і клопотався майбутним, то хіба уроженці загрожених провінцій, або нечисельні воєнні патріотичного успосіблення.

Леш, Ґаленшмидт, Володченко, Серебрянчуков, Кулинін, а й самий Главкозак Еверт — були людьми від всякого патріотизму далекими. Числилися тільки з вірою і престолом. Служили за платню, ранґи і почести. Тож із наказів їхніх віяло байдужністю, браком почуття хочаб службового обовязку чи відповідальности за долю їм підвладних. Ті накази паралїжували всякий прояв самодіяльности молодших командантів. Найчастіше проголошувано догану за активність, — всім, від начальників поокремих дивізій почавши, хочби активність спричинила у наслідку значний оперативний успіх. Не віддавали під суд, — бож переможців не судять, — та спроби траплялися.

(Дальше буде).

КУПУЙТЕ ВОЄННІ БОНДИ!

Акція для забезпечення повоєнних робіт

Краєве Товариство Вирібників (Нешенел Асошіейшен оф Менюфекчурерз) о г о л о шує, що воно передає громадянству до застанови і підтримки програму складену із шість точок, у яких міститься ціла діяльність для запевнення занять і для підвищення життєвої стопи у післявоєннім часі. Оконечна ціль довготривалої програми товариства є створити і наладнити акцію за добробут у повоєнному часі. Цей добробут мав би виявитися в засадах: „Заробляй більше, купуй більше і збільшай маєток".

Урядуючий віцепрезидент Краєвого Союзу Вирібників Волтер Б. Вайзенбурґер, проголошуючи програму, заявив: „Поки не осягнемо перемоги, доти всі засоби промислу будуть поставлені на услуги мілїонів тих американців, мужчин і жінок, що боряться тепер на фронтах. Воєнна продукція не сміє підупадати, поки не виконаємо цього найважнішого завдання.

„По перемозі промисл є готовий переняти на себе повну відповідальність за використання тих самих ресурсів, щоб краще наладнати стан краю і довести його до такоґо розвитку, щоб кожна людина мала більшу нагоду осягнути вищу життєву стопу і збільшити особисту забезпеку.

„Краєвий Союз Вирібників хоче осягнути згоду публики на свою програму із шести точок, яка творить чартер діяльности. Коли промисл має йти вперед в повнім розгоні і поставити господарство на вищім рівни, то як публика так і промисл мусять зійтися на точці зрозуміння, що їх ціль однакова, а це: Робота і свобідна нагода. Нашим головним [illegible] змаганням є придбати творчі роботи („джаби") у повоєннім часі для всіх, хто лише хоче працювати. Із творчих робіт виросте сила купівлі, а це знову дасть силу, як пускати в рух колеса промислу.

„Шість точок програми бизнесової акції Краєвого Товариства Вирібників, які мають на цілі причинитися до збільшення і поліпшення робіт, представляються так:

1. Поліпшити якість виробів, призначених для консументів, через поправу способів продукції і продажу. Все те причиниться до поліпшення краму і до побільшення робіт.

2. Настоювати на цілковиту і зовсім вільну конкуренцію на те, щоб понизити ціни і заохотити до закладання нових підприємств, а з тим знову прийде більша кількість робіт.

3. Здобутися на відвагу заризикувати капіталом при закладанню нових підприємств і при поширенню продукції, а це все знову причиниться до поширення робіт.

4. Притримуватися засад заплати так, щоб давати робітникови належну нагороду за добре виконану працю.

5. Придумувати ліпше знаряддя і дбати про поправу відносин при праці, а це причиниться до зросту продукції і збільшення плати для кожного робітника особисто.

6. Тримати отвором всі можливі нагоди, щоб поодинокий робітник міг вибитися на верх. Це заохотить до якости і більшої продукції, бо переконає кожного, що особисті змагання робітника виплатяться.

„Оця значна частина промислу", сказав п. Вайзенбурґер, „тобто 12,000 підприємств, як великих так і малих, які є членами Краєвого Союзу Вирібників, дають заняття 75 відсоткам усіх зарібників у продукційнім промислі. Ці підприємства п р о д у к у ю т ь більше ніж 85 відсотків матеріялів та амуніції, при помочі яких ведеться війна. Тих 12,000 бизнесових провідників є переконані, що велитенська воєнна здібність Америки дасться використати на розбудову найбільшого мирового добробуту, про який світ досі чув. Програма з шести точок Краєвого Товариства Вирібників може перемінити цю віру в акцію, підтриману довірям і наставленням публики.

„Програма Союзу Виробників" додав п. Вайзенбурґер, „є проста і вітверта і має на ціли добробут нації. Щоб нарід вповні скористав з оцеї акції, яку розпочинають провідники промислу, публика може найбільше до цього причинитися. Безконтрольні монополі мусять щезнути в інтересі загалу. Повоєнні податкові засади мусять полишити людям доволі грошей на те, щоб закладати підприємства, а при них давати заняття. Політика робітничих орґанізацій повинна наложити однакові обовязки на робітників і на господарів, а управильнення бизнесу повинно йти дорогою законодавства, замісць дорогою наказів".

Чотири вирібників, які візьмуть участь в нарадах „Ворлд Ріконвержен Конґрес оф Амерікан Індострі", який відбудеться в днях 6—9 грудня в Ню Йорку, обговорять способи й засоби для переведення оцієї шести-точкової програми.

Публика буде познайомлена точно з програмою через краєву кампанію, ведену в повнім обсягу. Як перший вистріл у кампанії підуть наперед оголошення ну великих розмірах.

Оголошення, що будуть поміщувані в щоденниках у містах, з населенням 50,000 душ і [illegible] більше, і то на просторі від одного океану до другого, почнуть появлятися в тижні з днем 11. грудня. В оголошеннях промисловці прилюдно заявляють, що вони підтримують низькі ціни краму, повну і свобідну конкуренцію, поширення продукції, добрі робітничі платні і більше і то добрих занять для всіх.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРҐАНІЗАЦІЙ

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

Листопадові Роковини.

В неділю 26. листопаду відсвятковано заходом нашої громади Листопадове Свято в спосіб, який оставив по собі добру память. В укр. греко-кат. церкві памянуто святочним словом поляглих героїв, за душі яких відправив о. Володимир Лотович торжественну панахиду. Пополудні відбувся в Українськім Народнім Домі святочний концерт, на який прибуло тим разом більше людей, як це бувало минулими роками. А що був всюди взірцевий порядок, точний початок свята-концерту, виконування програми без перерв, то не диво, що присутні були вдоволені й на ті добрі прикмети звертали увагу, бесідуючи між собою по концерті.

Замісць вступного слова виголосив о. сов. Лотович „слово-молитву", дібрану до великого часу, який переживаємо, якою просив Єдного Бога дати українському народови ласку перетерпіти переслідування і дожити воскресення. Зокрема зробили велике враження такі цитати з євангелія св. Луки:

„Бо встане нарід на нарід, і царство на царство, і буде голоднеча і помір і трус по місцях... І це все буде почин горя. Тоді видаватимуть вас на муки і вбивати будуть вас... І тоді згіршаться многі і видаватимуть одно одного і ненавидітимуть одно одного... І багато лжепророків настане і вони зведуть многих... Хтож видержить до кінця, до останку, той буде спасенний".

Чи треба багато поясняти, як дуже підходять ті всі слова до нинішних днів, а зокрема до того, що доводиться переживати українському народови? У такому настрої присутні вислухали американського гимну, відспіваного шкільними дітьми.

Потім наступила діточа програма, підготована Сестрами Василіянками. Складалася вона з 12 дуже добре підобраних точок, співів і деклямацій, побожних, патріотичних і веселих. Була радість родичам дітей і було мило слухати публиці отсі співи та вірші, віддані доброю українською мовою. За ту працю Сестер Василіянок найкраще відплатитись нам посилкою ще більшого числа дітей до школи.

Інструмнтальний виступ дітей під проводом п. Василя Ґели може бути початком для зорґанізовання діточої орхестри, якби знайшлося більше охочих, а така орхестра це урізнороднення наших культурних вистав.

Мішаний Хор ім. М. Лисенка, під проводом диригента В. Ґели, виступив двічи з такими піснями як „Садок вишневий" М. Гайворонського, „За Україну" Ярославенка, „Ой та зажурились" Кучинського, та інші. Хто знає, як тяжко в теперішних часах звязати кінці з хорами, той погодиться з тим, що диригент та члени хору заслугують на дійсне признання за солідне виконання і любов до нашої пісні.

Як є концерт у Джерзі Сиді, то є і завжди мило витаний сольоспів п-нни Мелянії Милянович. Так було і тим разом. Відспівала Гайворонського „Накрила нічка" та „Їхав стрілець на війноньку". Ось тут треба ще дати признання п-нні Олі Дмитрів за акомпаніямент, що не виїхала до іншого міста на концерт, куди була заанґажована, вважаючи своїм обовязком віддати свої прислуги своїй громаді, коли іде про таке свято як Листопадові Роковини.

П-ні Марія з Ваґнерів Лотович виголосила принагідне слово англійською мовою, підкреслюючи, що якщоб всюди у світі була така свобода як тут в нашому краю, то не булоб і цеї війни. А коли іде про те, як ми звідси, як льояльні американці, помагаємо українському народови добути повну свободу, то, казала молода бесідниця, хай кождий сам на це відповість перед своїм сумлінням, памятаючи на слова кардина Гейза: „Я є добрим американцем, бо я є добрим ірляндцем".

Святочну промову виголосив д-р Л. Мишуга, нагадуючи, як то 30 років тому понеслась по галицькій землі пісня „марширують наші добровольці у кріваний тан, визволяти братів українців з московських кайдан", та вияснюючи, як та пісня звучить у приміненню її змісту до сучасних обставин, коли то наші хлопці боряться над Реном за кращий лад в Европі та світі.

Переведена збірка на загальні потреби дала $79.50.

Свято закінчено відспіванням „Ще не вмерла Україна" хором та публикою.

Д-р А. Т. Кібзей.

Нова медицина

Не все лікарі знали, як лікувати певну недугу. Не було колись певного средства, чи то лікарства, на цю або іншу недугу. Тому в давних часах рецепти лікарів складалися з многих средств, або певних медикаментів. Значиться, що пробували, як не той, то може другий медикамент щось поможе, коби тільки не зашкодив...

Пізніше, як досліди доказали, що всякі пошести та заразливі недуги є спричинені бактеріями, або галапасами, зачали пильно старатись винайти якийсь розчин, медикамент, або препарат, котрий вбивав би ці бактерії, а не шкодив тілови. Робилися різні розсліди та спроби. Працювало над цим багато учених людей. Минало багато часу.

Коли Ерліх (Paul Ehrich — 1854-1915) винайшов препарат "Salvarsan" — думали тоді, що буде кінець всяким недугам. Пізніше, показалися деякі недомагання. Наступили уліпшення та нові винаходи.

Сульфові медикаменти.
Sulfa Drugs.

Проф. Гельмо (Gelmo) в Цісарській Технічній Високій Школі у Відні, в 1908 році, працюючи при препаратах фарби, відкрив перший препарат — Benzene Sulfonamide. Hoerlein, Dressel і Kothe в 1909 р. ужили цей продукт для виробу фарби. Sisley і Porcher доказали, що бактерія розпускає цей препарат на кусні, а сама завмирає.

Це заставило і інших дослідників до дальшої праці. В 1913 р. Eisenberg повторив цей дослід; а в 1914 Tchichi Babin вже приладив препарат, котрий можна було уживати в лікуванню.

Дальше знаходимо нові прізвища як Jacobs, Heidelberg, Dowagh, Forneau, Long, Bliss, Whitby і т. д., що в р. 1938 розслідили, та видали препарати, нині уживані в лікуванню недуг, та знані як Sulfa Drugs, які діляться після різних комбінацій, що носять назви: 1. Sulfanilamide; 2. Sulfapyridine; 3. Sulfathiazole; 4. Sulfadiazine; 5. Sulfaguanidine; 6. Sulfamerazine; 7. Sulfasaxidine; 8. Sulfa-Pronien.

Повище поданих пять препаратів є дотепер найбільше знані та часто уживані при лікуванню. Є і ще кілька менше знаних та рідше уживаних.

Sulfanilamide — ділає найліпше в недугах спричинених бактеріями так званими "Streptococcas, Hemolytic", де зараза ділає в той спосіб, що розпускає червоні тільця крови. Хорий тоді дістає страшне закаження анемію, жовтачку, та при кінці смерть. Є це недуга різного закаження. Колись на них не було ліку. А тепер — треба лише вчасно зачати лікування та дати достаточну скількість "Sulfanilamide" і хорий майже на 98% виліковується.

Помагає цей препарат також в запаленню мозку, закаженим через "Meningococcus"; при закаженнях через "Bacillus Welchii" та інших подібних закаженнях. Невигода при подаванню цього препарату в більших вимірених скількостях. А коли передасться, то спричинює затроєння, малокровність та нервове подразнення.

"Sulfapyridine" — уживають при запаленню легенів та при венеричнім запаленню — „Гонорія". Коли передати, загачує нирки та формує кришталеві каміння в мочових проводах. При тім хорий вомітує. Недомагання є те, що цей препарат нерозпускається достаточно, то комбінується в інших формах, та стає майже нерозпускальний.

"Sulfathiazole" — уживають при всяких трипрових закаженнях; запаленнях горла та запаленнях легенів. Ділає він як "Sulfapyridine". Різниця та, ща треба його більше давати.

"Sulfaguanidine" — помагає на дизинфекцію, спричинену бакцилями.

"Sulfamerazine", один з новійших комбінацій, ділає як перші три. Вживають його звичайно для дітей, бо дається його на половину менше як других препаратів.

„Sulfasuxidine" — є успішним в кишкових недугах, як в дизинфекції в боляках грубих кишок; та в діточих розвільненнях.

"Sulfapromin" — є успішним при лікуванню прокази (Leprosy). Якраз тепер випробовують його в заведенню на проказу в "Corville, La". Та наразі цей препарат є ще в дослідній стадії.

Всякі нові медичні відкриття мусять переходити практичну спробу. І аж по довших роках дослідів, цей або другий препарат одобрений або відкинений. Так само і повищі медикаменти ще не зовсім одобрені. Наука медицини все шукає за чимось новішим і ліпшим.

Увага! — Повище писання це витяги з книжки автора: „Український Лікар" (600 сторін друку, оправлена в полотно), котра в недовзі появиться. Хто пришле $3.00, тому вишлеться цю книжку вже з оплатою почти.

Пишіть до:

Dr. A. T. Kibzey
11903 Campau Ave., Detroit, 12, Mich.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА. — Тов. Мир, від. 324, повідомляє, що збори відбудуться в суботу, 9. грудня, в домі Укр. Громад пр 23 і Бравн, в 8. год. ввечір. Конечним є, щоби всі вкладки були поплачені до кінця року. Також важним є на зборах бути, тоді не буде нарікань, що не знається, що робиться. — О. Горохівський, предс.; П. Максимович, кас.; М. Туркот, секр.

БРІСТОЛ, КОНН. — Бр. ім. Івана Франка, від. 390, повідомляє всіх своїх членів і членицъ, що **річні збори** відбудуться в неділю, 10. грудня, в год. 2. пополудні, в Ukarinian American Citizen Club, Mechanic St., Forestville. Просимо прийти, бо буде вибір уряду на 9145 рік. Котрий член не прийде на збори буде караний $1. Взиваємо довгуючих членів вирівняти свої залеглости. — За уряд: О. Каламін, предс.; І. Прохницький, кас.; J. Bugryn, секр., 47 Alexander St., Forestville, Conn.

ПОМЕР МИХАЙЛО РИБАК.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. (Вл. кор. „Свободи"). — Тут помер на удар серця Михайло Рибак, член 45 від. У. Н. С. і секретар Товариства Українсько-Американських Горожан. Похорон відбудеться в середу 6. грудня.

РОВЕЙ, Н. ДЖ. — Тов. Згода, від. 294, повідомляє, що **річні збори** відбудуться в суботу, 9. грудня, в год. 8. ввечір, в гали де звичайно. Просимо всіх членів прийти на час, бо буде звіт уряду і інші справи до полагодження. Взиваємо довгуючих заплатити свій довг. Буде вибір уряду на 1945 рік. — За уряд: І. Король, предс.; Д. Гуминюк, кас.; Я. Салій, секр.

ЛІТЛ ФАЛС, Н. Й. — Тов. Зап. Січ, від. 330, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 10. грудня, в год. 2. пополудні, в гали У. Н. Дому. Просимо членів явитися на означений час хоч раз на рік. Буде вибір уряду на 1945 рік. Довгуючих членів взиваємо вирівнати свої залеглости, щоб можна замкнути річні рахунки. Члени, котрі забувають про збори, то ліпше щоб платили річно або піврічно. Хто має нового члена, хай приведе на збори, бо це останній місяць ювилейної кампанії. — Т. Стриєк, предс.; И. Франків, кас.; Н. Паламарук, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Тов. ім. Івана Франка, від. 146, повідомляє членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 10. грудня, в год. 1. попол., в У. А. О., 2965 Карпендер ул. Просимо всіх членів прийти на збори, бо буде вибір уряду на 1945 рік і поправка статуту. — За уряд: М. Головчак, предс.; Т. Солодкий, кас.; Д. Ферлей і Андрушків, секр.

МОНЕСЕН, ПА. — Річні збори Бр. св. Ап. Петра і Павла, від. 338, відбудуться в неділю, 10. грудня, в год. 2. пополудні, в українській гали, на 2. вул., 213 Скунмекер Еве. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо буде звіт секретаря за 11 місяців і вибір уряду на 1945 рік. — За уряд: І. Фаль, предс.; П. Янковський, кас.; М. Ууць, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. — Бр. св. Юрія, від. 379, повідомляє всіх своїх членів, що **річні збори** відбудуться 10. грдня, в годині 12:30 сполудня в домі відділів У. Н. С., 845 Н. Вестерн Еве. Просимо членів прийти на збори, бо буде звіт урядників за цілий рік і вибір уряду на 1945 рік. Член, що не прийде на збори, заплатить кару 50 ц. згідно з ухвалою. — За уряд: Г. Бобик, предс.; М. Фединський, кас.; В. Пилипів, секр.

МІКІСПОРТ, ПА. — Тов. Запорозька Січ, від. 132, повідомляє місцевих і позамісцевих членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 10. грудня, в церковній гал1, зараз по Сл. Божій. Просимо всіх членів прийти на збори, бо є важні справи до полагодження. Буде справа закупу бондів і вибір уряду на 1945 рік. Просимо вписувати своїх дітей до Союзу і приєднувати нових членів, бо це останній місяць ювилейної кампанії. — За уряд: Г. Куніцький, предс.; В. Кочколан, рек. секр.; Д. Сова, фін. секр.; П. Несторович, кас.;

ТАМАСТОН, КОНН. — Тов. Українська Січ, від. 421, відбуде **річні збори** 9. грудня, в 8. годині ввечір, в українській галі на Проспект ул. Просимо всіх членів прийти на збори, а довгуючих вирівнати свої залеглости. Буде вибір уряду на 1945 рік. — За уряд: А. Береза, предс.; М. Шипінька, кас.; Ф. Чеснік, секр.

КЕМПБЕЛ, О. — Річні збори Тов. Сокіл, від. 218, відбудуться в неділю, 10. грудня, в годині 2. попол., в гали Народного Дому, 165 Гордон. Члени вільні того дня від праці повинні прийти і вислухати річного звіту своїх урядників і контролі, та вибрати уряд на 1945 рік. Так є, що всі важні справи відкладається на річні збори і таких справ призбиралось багато. Щоб закінчити гідно 50-літній ювилей нашої організації то приведіть хоч по одному новому членови. Взиваємо довгуючих заплатити свій довг. — За уряд: М. Ткачишин, предс.; С. Стахура, кас.; М. Стахура, секр.

ЛУДЛОВ, МАСС. — Тов. ім. Івана Франка, від. 253, повідомляє місцевих і позамісцевих членів, що **річні збори** відбудуться 10. грудня, в год. 5. пополудні, в українській гали. Уряд просить всіх членів прийти, бо є важні справи до полагодження. Буде вибір комітету до збірки для поверпівших від війни українців і вибір уряду на 1945 рік, та інші справи до полагодження. Член, що не прийде на ці збори, буде караний згідно з ухвалою. — За уряд: Д. Харко, предс.; М. Пукіш, кас.; І. Приступа, рек. і фін. секр.

Дия 27. серпня 1944 р. поляг на полю бою у Франції у віці 24 літ
СТЕПАН ГНАТ,
член від. 102 У. Н. Союзу в Клівленд, Огайо. Він перейшов із молодечого департаменту до старшого в 1938 р., був сином свідомих родичів і самий був освідомлений про українську справу. Полишив по собі в смутку жінку Анастазію з роду Шмагала, батьків Івана й Марію, сестру Марію і сестру Рутій. — В. И. П.!
Д. Шмагала, секр.

ТАРЗАН, ч. 1084. Боротьба за визволення.

Хоча автожиро хиталося від великого тягару, та зручний пільот виминув зударення.

Але великий звір уже звільнився з петлі й став пнутися до літака.

„Опускайся наділ!" крикнув Тарзан до пільота. „Чимскорше!"

Машина опустилася, але Тайго зіскочив на землі перший і звільнився зо шнура.